

ВЕЛИМИР ПЕТРОВ
БРИФИНГ ПО НИКОЕ ВРЕМЕ

chitanka.info

Драги Читателю, обстоятелствата така се стекоха, че се налага пак да се срещнем. И то — по никое време. Належащо било, та друга няма. Ще я проверим ние тая работа и ако има нещо гнило в N-ската държава, ще уведомим своевременно когото и където трябва.

В тази връзка Художникът яхна велосипеда и настъпи педалите. Въртя що въртя, кривна от правата алейка и навлезе в потока си от мисли, като спринтира в най-на срещното от движенията — да не скучаят и дремуцат сетивата му и околните среди.

Засега мислите му се движеха двупоточно или по-точно — освен, че се движеха, а и се прескундеха, каламбуреха и прескамбичваха. Какви ли не пируети и обратни падьодьота, прошарени с двойни аксели насищаха частиците от миликундата, както съобщават периодично следящите отблизо и уважаващи себе си източници.

Ще се опитам да просветля, поне някои моменти от тия мисловни процеси, Драгият Читател — да е информиран и после да не каже, че не знам си какво си и как си било.

Междувременно Художникът включи на втора балканска скорост, да притъпи малко-отмалко болката, скърцането и пукането в левия си коксартрозест, тазов шарнирен болт и плювна символично на едната си длан, няма значение на коя — за контакт с датчиците на кормилото. Модерното возило, освен авангарден дизайн, притежаваше и нещо като мини-компютър, с формат на три персона сапунерка, куха на почукване и с циферблат пълен с подскачащи насам-натам цифри. За който му разбира или поне е инструктиран съответно, това са данни за скорост, натоварване на групи мускули, изразходвани калории, пулс на педалиращия, кръвно налягане и на ставане — ако има такова и прочие; както и една рубинена леблебийка по средата, алармираща ако в радиус от не знам си колко метра отчете евентуална опасност от сексуален тормоз. В интерес на истината споменаваме, че леблебийката с рубинен копнеж потръпваше в предчувствия нон-стоп и Художникът се беше примирил, че сексуалният тормоз, така или иначе, му е в кърпа вързан.

Докато те въвеждам, Драги Читателю (нали сме на ти!), в екстериора на Художника, рубинчето припламна сладострастно. И как няма — току на лакът разстояние отпред, едно дамско гръбче и вадичката на продължението му по-надолу, увлякло се в каланетиката си, просто плачеше да бъде прегазено и после спасявано, поне по метода уста в уста.

Художникът преглътна на сухо едни лоши думички по такива-онакива и повече от професионално задължение, а и по навик, мислено я пошляпна свойски два пръста под четвъртия прешлен, дискретно надничаш между неглиже спорните одежди:

— Мацко! Внимавай, бе Мацко! Дръпни се, че ти връхлитам скоропостижно и без задна умисъл!... И за твое сведение (нали сме на

ти!), спорни одежди са тия, за които двама и повече вещи мераклии спорят — има ли ги, няма ли ги! Също като:

*Охльо-Бохльо, покажи си рогцата,
да ги видим — бели ли са, черни ли са!*

— поучително завърши Художникът.

— Само посмей да ме сгазиш! — глезлаво-мъркащо-подканващо откликна гръбчето, като откряна на половин оборот лицевата си и както се оказа, лицеприятна страна. — Въобще няма да гъкна и ти (на ти сме, разбира се!) ще си понесеш последствията, като едното нищо; като те гътна между Филодендроните Елеганс и Пандуриформе; току до Фикус Еластика, с големите тлъсти, тъмнозелени листа, че да видиш ти тогава резил...

— Предпочитам Фикус Религиоза ако и да съм почти атеист; както и Фикус Бенямина Старлайт, с прошарени в бяло листа, да са в тон с брадата ми — примирено доуточни Художникът. — Но ще отложим гътването за неопределено време във времето, че ми предстои брифинг относно настоящето четиво!

— То всички сме за брифинга! И всички сме на ти, ако е въпросът! Нали колежке? — се включи Оня с по двата клетъчни телефона на всяко ухо.

— Да, бе! Дето викаш — аман от тия чуждици! Таман попривикнеш с интервю и току ти натресат — брифинг! Станахме на полиглоти и оттатък.

— И на троглодити пещерняци! Какви други да станем из тези Папрати — Птерис Кретика ли не щеш... а и особено Адиантум Хиспидилум или по нашенски — Венерин косъм. Колко е по-романтично, като си е по нашенски окосмено!

— Да, бе! Как пък не! Венерин хълм с Венерини косми... каква ти романтика — чиста еротика!

— Еротика ще рече полова чувствителност! — вмъкна Този, дето все много знае и мре да се вре. — Брифинг, пък е кратко съобщение, което тече в момента... а за Интервю нямаме кратко определение; речникът безпомощно е опитал от английски — предназначен за публична разгласа чрез печата или други медии, разговор на видно

лице с журналист, журналистка или журналисти... дълго и широко, тясно и дълбоко — да ти се отще и интервюто и чудото му...

Художникът слушаше благо усмихнат тази мирна препирня, без да спира ритмично да педалира, както пишеше в друг един непопулярен речник. Около него, из екзотичните насаждения подтичваше медийното братство. Опита да кара с една ръка, другата на кръста; после без ръце; не се получи и заби нос в сапунерката, като подлуди скачащите цифри. Намали темпото, отчете пулс осемдесет и пет, скорост едиколко си, калории и прочие; по-чука с пръстена си по една еклива дигитална камера, завряна току незнам си къде и надвика глъчката:

— Докато се изяснят параметрите на отделните термини; било то брифинг, интервю или споделяне на мисли, позволете ми да направя Научно съобщение относно настоящето четиво! Пишете! Нали знаете, заглавие, после нов ред два реда по-надолу, един пръст по-навътре! Диктувам!

НАУЧНО СЪОБЩЕНИЕ

Следващите текстове са оформени в Нещо като Книга. Освен действащите лица, фактически автори на книгата, има един текстописец, броящ се за писател и един художник, които въдворяват някакъв, макар и съмнителен ред в произведението.

Този творчески тандем работи сравнително единно, дори плъзна слух, че така нареченият писател и художникът са идентични, други споменаха, че в по-ранни податки имало факти, че художникът е по-идентичен от писателя; но това са популистки подмятания, целящи единствено разцеплението на иначе сплотения и плодотворен колектив.

Запитани двамата поотделно — какво биха казали в отговор на тия упорити слухове, сякаш се бяха наговорили, отвърнаха, че не виждат къде и какъв е проблемът. Нещо повече — обявиха, че имат еднакви привички, ползват едно бельо, обичат и живеят с една обща жена, карат една кола, почти не се разделят и мислят, че това е добра формула за съществуване и оцеляване в този труден живот. Дори децата и внуците им са общи и не могат да разберат на кого са се метнали, щото има и от музикалния бранш.

Относно избора на име на книгата.

То е леко законспирирано. Ето ключа:

Взето е от спортната терминология, ако и авторите да нямат отношение към запалянковщината. Животът на всеки е един мач, с начало и край, с Рефер — Всевишния. Този — ако може да се нарече Живот, обикновено се състои от две полувремена, като след някой прескочен катаклизъм Реферът, т.е. Всевишният, впечатлен от индивида, му отпуска Трето, извънредно полувреме, за доиграване. Все пак всичко е Временно — и от там тази художествена фигура:

ТРЕТО ПОЛУ-ВРЕМЕ-ННО

като за икономия на мастило, махаме тиретата.

Трета и — дай Боже — четвърта възраст! На нас си ни харесва! А може и при равен резултат да има дузпи! Знаете колко леко Всевишният ни бие дузпата!

Относно избора на картинки за кориците:

Художникът има стотици картини; част от тях с еднакъв успех биха паснали за челна на книгата. По интуиция избра *Алегория*. Представлява една холандска туба Таленс-Рембранд, с маслена боя, изцъркана хоризонтално, като опънато въже и разполовяваща картината. Отдолу е детайл от църковна стенопис — пъкълът-чистилице с грешници врящи в казана; други — чакат ред; делови дяволи стъкват огъня и друг библейски персонаж. Отгоре — въжеиграч, каквито сме всички ние, балансира с творчеството си и а-а да падне в казана, а може и да премине... *Алегория!* Авторите считат, че се покрива със съдържанието на книжката. За задната корица картинката е ясна — *Овации* — посланието е, че животът е един цирк, накрая на книгата има и оцелели, разбира се — първо клоуните, които са заслужили овациите...

Междувпрочем — книгата е естествено продължение на предната — „Разчоплени сантименти“, като пак се разчоплят недоразчоплени сантименти и се внимава да не се инфектира разчопленото.

Други въпроси има ли? Ако няма...

Нямаше! Нямаше ги вече и медийните представители. Бяха хукнали да предават първи материалите от...

От кое беше — интервюто ли, брифинга ли или научното съобщение — казва ли ти някой.

Художникът слезе от верния си... велоенергометър, стационарно монтиран до Дървото на живота — Красула Аргентея в Зимната градина на североизточната част от хола на ъгловия апартамент от четвъртия етаж. Мимоходом погали с поглед провиждащото се през щорите, на повече от лакет разстояние, дамско negliже гръбче с вадичката на два пръста под четвъртия прешлен, с оскъдните дрешки, простиращо пеленки в позата от каланетиката: *Горе ръцете, стрелям на месо!* — от балкона на съседите. Укроти и въведе порядък в пърхащите и прескундачещи мисли и рече някому:

— Ако има нещо неясно, препрочитайте или предпочитайте! Според както!

Няма как — продължаваме...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.